

i Overensstemmelse med nævnte Statut, at behandle alle Tvistigheder mellem de Forbundsmedlemmer og Stater, som har ratificeret, saavel som de andre Stater, for hvilke Adgangen til Domstolen staaar aaben i Henhold til Bestemmelserne i nævnte Statuts Art. 35, 2. Stk.

4) Protokollen skal ligeledes staa aaben til Undertegnelse af de Stater, som er omtalt i Tillæget til Forbundspagten.“

Til Statutens Art. 36 slutter sig en „fakultativ Bestemmelse“ af følgende Indhold:

„De undertegnede erklærer endvidere med behørig Bemyndigelse, i deres Regerings Navn, at de overensstemmende med Art. 36, 2. Stk. i Domstolens Statut allerede nu anerkender dens Domsmyndighed for bindende, uden at nogen særlig Overenskomst er nødvendig dertil og under følgende Betingelser.“

Efter derom indhentet telegrafisk Bemyndigelse undertegnede den danske Delegation saavel Protokollen angaaende Domstolens Statut som den særlige Bestemmelse vedrørende Art. 36. Sidstnævnte erholdt følgende Ordlyd:

„I den danske Regerings Navn og under Forbehold af Ratifikation erklærer jeg at anerkende Domstolens Domsmyndighed for bindende, uden nogen yderligere særlig Overenskomst, ligeoverfor ethvert andet Forbundsmedlem eller enhver Stat, som paatager sig den samme Forpligtelse, d. v. s. paa Betingelse af Gensidighed, for et Tidsrum af 5 Aar, men uden nogen anden Begrænsning. (sign.) *Herluf Zahle*.“

Protokollen angaaende Domstolens Statut blev endvidere undertegnet af Delegationerne fra Syd-Afrika, Brasilien, det Britiske Rige, Costa Rica, Frankrig, Grækenland, Indien, Italien, Japan, Kina, Kolumbia, Kuba, Nederlandene, Norge, Panama, Paraguay, Polen, Portugal, Salvador, Schweiz, Siam, Sverige, Uruguay, Venezuela og Ny Zealand. En særlig Erklæring vedrørende Art. 36 afgaves foruden af den danske Delegation, af Delegationerne for

Costa Rica, Portugal, Salvador, Schweiz og Uruguay.

Paa det efter Raadets Sammenkaldelse stedfundne Møde af Retslærde i Haag var der foruden Udkastet til Domstolens Organisation bleven vedtaget forskellige „Ønskemaal“ vedrørende en Videreudvikling og Kodificering af Folkeretten og Opretelse af en særlig mellemfolkelig Domstol til Paadømmelse af straffbare Angreb paa den internationale Retsorden, samt et Ønskemaal gaaende ud paa, at den i Haag i 1913 grundlagte Folkeretsakademi snarest muligt maatte træde i Virksomhed.

Ogsaa disse Ønskemaal blev behandlet i det 3. Udvalg, som imidlertid kun stillede et Forslag til Forsamlingen i Overensstemmelse med det første af dem, og formuleret paa følgende Maade:

„Folkeforbundets Delegeretforsamling opfordrer Raadet til at henvende sig til de mest anerkendte Institutioner, som beskæftiger sig med Studiet af Folkeretten, og at anmode dem om at overveje, paa hvilken Maade der bedst kan fremmes et Samarbejde i det Øjemed at tilvejebringe en mere bestemt Fastsættelse og en fuldstændigere Systematisering af Folkerettens Regler i deres Anvendelse mellem Staterne.“

Dette Forslag blev fremsat i Forsamlingens 31. Plenarmøde, men kom efter Henstilling af Lord *Robert Cecil*, der ikke ansaa Spørgsmaalet for modent, ikke til Behandling, idet man gik over til Dagsordenen.

Derimod vedtog Forsamlingen paa dette Møde de af det 3. Udvalg stillede Forslag om Lønninger for den faste mellemfolkelige Domstols Medlemmer. Disse skal derefter lønnes paa følgende Maade:

Art. 32 i Domstolens Statut hjemler for det første i Stk. 1 en fast aarlig Godtgørelse for alle Rettens ordinære Medlemmer, hvorhos der i 2. Stk. omhandles en særlig Godtgørelse for Formanden, medens Næstformanden, de ordinære Dommere og Suppleanterne, ifølge Artiklens 3. Stk. skal have en Godtgørelse for det Tidsrum, i hvilket de fungerer.